

До Върховния административен съд,
Пето отделение

ПИСМЕНО СТАНОВИЩЕ

от: адв. Свилен Вл. Овчаров, пълномощник на:

- 1.) *"Сдружение за дива природа Балкани"*;
- 2.) сдружение *"Информационен и учебен център по екология"*;
- 3.) сдружение *"ВВФ-Световен фонд за дивата природа, Дунавско-карпатска програма България"*;
- 4.) сдружение *"Зелени Балкани – Стара Загора"*;
- 5.) сдружение с нестопанска цел *"Клуб по делтапланеризъм и парапланеризъм"*;
- 6.) Екологично сдружение *"За Земята"*, както и от
- 7.) физическите лица: Андрей Христов Ралев, Младен Огнянов Младенов, Елена Страхилова Младенова, Михаела Михайлова Пъдева, Дмитрий Константинович Ганев, Ружа Боянова Загорска, Мейлин Георгиева Косева, Асен Иванов Богданов, Светлана Иванова Каролева, Свилен Стоянов Каролев, Ива Димитрова Бучкина-Петрова, Боряна Петкова Стефанова, Емил Златков Златанов, Любен Лазаров Петров, Георги Асенов Гиков, Димитър Петров Ганчев, Георги Иванов Велев, Марина Петрова Гачева, Саво Савов Вълчев, Невелин Петров Вутов, Юлий Манолов Ванев, Йорданка Ал. Ванева, Симона Георгиева Вутова, Мариета Йорданова Бонкова, Георги Константинов Липовански, Евгения Любомирова Хаджимаринова.

по адм. дело №3090/2007, Пето отделение на ВАС
с.з. на 22.1.2008 год. от 14:00ч

Уважаеми дами и господа Върховни съдии,

Частично обжалваме решение №122 от 2.3.2007г. на МС за приемане на Списък на защитените зони за опазване на дивите птици и на Списък на защитените зони за опазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна.¹

I. По допустимостта:

1. Жалби на физически лица: Правен интерес за обжалването на посочената част от решението физическите лица черпят от факта, че притежават имоти в границите или в близост до спорните зони. Например, Андрей Хр. Ралев притежава недвижим имот в защитената зона "Среден Пирин – Алиботуш" с код

¹ Обн. ДВ. бр.21 от 9 Март 2007г.

на ЕК на ЕС BG0001028 по Директива 92/43/ЕО (за местообитанията). Имотът се намира върху предполагаемата бъдеща граница на защитената зона и се засяга от т.4 и т.5 на решението. Същият имот вероятно ще попадне в рамките на ОУП и ПУП на с.Тешево преди издаването на заповед за определянето на границите и нивото на защита на въпросната зона от министъра на околната среда и водите. Зоната "Среден Пирин – Алиботуш" с код BG0001028 е отложена за включване в списъка съгласно т.3 от обжалваното РМС №122/2007г. Другите ФЛ имат собственост в зоните "Триград-Мурсалица", "Емине-Иракли", "Западна Стара планина и Предбалкан" или имат планове за развитие на еко-туризъм в тях.

Жалбоподателите живеят вътре или близо до спорните зони. Така те имат нематериален интерес от защитата им, съобразно чл.55 от Конституцията. В случая, под понятието "*установени стандарти и нормативи*" на чл.55, попадат изискванията на Закона за биологичното разнообразие (ЗБР), който транспонира Директива №92/43/ЕО (за местообитанията) и Директива №79/409/ЕО (за птиците). Те установяват нормативни стандарти за това кои животински видове следва да бъдат запазени в естествената им среда, за да се гарантира една "*здравословна и благоприятна околна среда*" по смисъла на чл.55 от Конституцията.

2. Жалби на юридически лица с нестопанска цел: Правен интерес за обжалването на посочената част от решението ЮЛ с нестопанска цел по чл.136 от АПК черпят от техните уставни цели по ЗЮЛНЦ, включващи, *inter alia*, защита на дивата природа в нашата страна.

3. Жалба на "Болкан Минерал енд Майнинг" ЕАД: Жалбата е просрочена. Срокът по чл.179 от АПК е едномесечен и започва да тече от съобщаването на общия административен акт (ОАА) чрез обнародване в ДВ, бр.21 от 9.3.2007г. Втората хипотеза на чл.179 не е приложима. Настоящият случай е друг – не е налице отделно съобщение до ЮЛ, участвало в производството. То се извършва по реда на чл.72, ал.2 от АПК, но само за онези, участвали чрез предложения, възражения или по друг начин в производството по издаването на ОАА. "Болкан Минерал енд Майнинг" ЕАД не е такова лице, не е участвало в производството по издаването на ОАА и не е получавало съобщение по реда на чл.72, ал.2 от АПК. То се е уведомило от съобщаването на ОАА чрез обнародване в ДВ, много преди да получи отговор по ЗДОИ. Редът по ЗДОИ е съвсем различен от реда по чл.72, ал.2 от АПК, изискван от чл.179 от АПК за прилагане на 14-дневен срок за обжалване от отделното съобщаване.

4. По установяване на незаконосъобразност на част от решението: Имаме правен интерес да обжалваме отлагането на включването на зоните по т.3 от обжалвания акт, както и непроизнасянето по 29-те зони, предложени за включване в Списъка на защитените зони за опазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна и обсъдени на заседание на Националния съвет по биологично разнообразие (НСБР) от 21.11.2006г.²

² Включени в Приложение №10 към "*Становище на НПО относно изграждането на националната екологична мрежа в частта ѝ за местата по чл.6, ал.1, т.1 и 2 от ЗБР (Натура 2000 в частта и за опазване на*

Отложените зони по т.3 от обжалвания ОАА са приети по-късно с РМС№802/18.12.2007г. От 29-те предложени зони, за които липсва произнасяне в обжалвания ОАА, 28бр. са включени в списък на защитените зони за опазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна с РМС№661/23.10.2007г. (т.е. без зоната “Рила-буфер”). Въпреки това, ние имаме интерес да обжалваме невключването им в обжалваното РМС№122/9.3.2007г. и дори това, че не са били включени в списъците по Натура2000 още на 1.1.2007г. Касае се за голямо закъснение, в резултат от нарушаването на административния закон – материален и процесуален. Искаме съдът да установи незаконосъобразността на това закъснение, като установи незаконосъобразността на невключването на тези зони в списъците по Европейската екологична мрежа (ЕЕМ) “Натура 2000” още с обжалваното РМС№122/9.3.2007г.

Налице е материален интерес у лицата, притежаващи недвижими имоти вътре или в близост до спорните зони, включени със закъснение в ЕЕМ “Натура 2000”. Всяко забавяне от страна на МС при изпълнението на ЗБР и двете директиви води до загуби за собствениците, защото забавя или осуетява плащанията по финансовия инструмент “Европейски земеделски фонд за развитие на селските райони”. Така, в официално приетата национална *“Програма за развитие на селските райони (2007-2013)”* (ПРСР) се признава: *”3. Мерките по Натура 2000 за земеделските земи и гори са свързани с официалното определяне на териториите от Натура 2000 и изготвянето на планове за тяхното управление. Затова мерките ще се изпълняват след приемането и влизането в сила на ясни ограничения за селскостопански и горски дейности или в заповедите за определяне на териториите, или в плановете за управлението им.”*³ Плащането на субсидии по мерките по Натура 2000 е безусловно и всеки собственик, стопанисващ земи в зоните, ще има гарантирани субсидии. Останалите алтернативни финансови помощи от ЕС зависят от редица условия. Така, забавянето мерките по Натура 2000 по ПРСР води до преки вреди. Установяване на незаконосъобразността му позволява подаване на иск по ЗОДОВ.

Нематериален интерес от установяване незаконосъобразността на отлагането на или непроизнасянето по част от предложените зони имат всички граждани по смисъла на чл.55 от Конституцията, както и ЮЛ с нестопанска цел, включваща защита на природата. Забавянето на включването или въобще невключването на предложените зони в списъците по ЕЕМ “Натура 2000” отлага момента на тяхната защита. Според чл.6 от Директива №92/43/ЕО (за местообитанията), всяка държава е длъжна да взема мерки за защита на тези зони. Релевантният момент за това задължение е включването на зоната в Списъка на защитените зони за опазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна, представен в ЕК. Така и практиката на Съда на Европейските общности в Люксембург (СЕО): *”Според правилното тълкуване на член 4, ал.5 от Директива на*

природните местообитания и местообитанията на видовете от приложения 1 и 2 на Директива 92/43/ЕЕС”, внесено в НСБР с вх. № 26-00-3673 от 21.11.2006г. на МОСВ.

³ “Програма за развитие на селските райони (2007-2013)”, София 2007, изд. на Министерството на земеделието и продоволствието, стр.103 (раздел 5.1.1. “Преглед на мерките от ПРСР”, подточка 3.). Налична също на адрес: http://www.mzgar.government.bg/RuralAreas/docs/RDP_official_version_BG%20_2.pdf

Съвета 92/43/ЕО от 21 май 1992, защитните мерки, предвидени в алинеи 2, 3 и 4 от чл.6 на същата директива, са задължителни само по отношение на зони които, в съответствие с третия абзац на чл.4, ал.2 на Директивата, са включени в списъка със зони, избрани като Значими зони за ЕО, одобрен от Комисията в съответствие с процедурата по чл.21 от Директивата.

В случая със зони подлежащи на обявяване за Значими зони за ЕО, които са включени в националните списъци изпратени до Комисията, и по-специално зоните, в които има приоритетни местообитания или приоритетни видове, Държавите членки са задължени по силата на Директивата да предприемат защитни мерки които са подходящи, от гледна точка на конзервационната цел на Директивата, за опазването на съответната екологична роля, която тези зони имат на национално ниво.”⁴

Така, поддържахме искането си за установяването на незаконосъобразността и отмяната на т.3 от обжалвания ОАА, забавил включването им до РМС№802/18.12.2007г.; както и за установяването на незаконосъобразността и отмяната на отказа по 29-те предложени зони, забавил включването на 28 от тях до РМС№661/23.10.2007г. (без зона “Рила-Буфер”, невключена въобще). Същите или пряко засягат тяхната правна сфера, или създават заплахата от увреждане.

II. Обжалваната част от решението е незаконосъобразна поради противоречие с материалния закон:

Наред със ЗБР, двете посочените директиви представляват "материален закон" по смисъла на чл.146, т.4 от АПК. Директива на Съвета №92/43/ЕО за опазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна⁵, е задължителна за българското правителство от момента на членството ни в ЕС на основание чл.249 от Договора за Европейска общност (ДЕО). Нещо повече, тези директиви вече са придобили и директен ефект във вътрешното право на България и вътрешноправните субекти вече могат да черпят права и задължения пряко от тях като източници на позитивното право. Причина за това е изтичането на срока за изпълнението им от страна на нашето правителство. Според Договора за присъединяване и неговото официално тълкуване от Европейската комисия⁶ този срок е 1.1.2007год. В този смисъл и съдебната практика на СЕО⁷, така и правната доктрина⁸.

⁴ Решение по Дело №С-117/03 на Съда на европейските общности от 13 Януари 2005 г., публикувано в Официален вестник на Европейския съюз, бр. С57 от 05.03.2005 г., стр. 6-7.

⁵ Директива на Съвета на ЕИО №43 от 21.5.1992г., обн. Официален вестник № L 206 от 22.7.1992, стр. 7

⁶ Според писмо №Е-0043/07ЕН от 5.3.2007 изд. от Европейската комисия до Европейския парламент в отговор на парламентарно питане на евродепутати.

⁷ Решение на СЕО №6 от 15.7.1964г. по случая Фламинио Коста с/у Е.Н.Е.Л. (Flaminio Costa v. E.N.E.L.) установява общия принцип за директен ефект на правото на ЕС, който е утвърден с многогодишната последваща практика на както на СЕО, така и съответно на националните съдилища на Държавите членки. С Решение на СЕО №148 от 1978г. по случая Публично Министерство срещу Тулио Рати (Pubblico Ministero v. Tullio Ratti) Съдът постановява, че „би било несъвместимо със зъдължителното действие, което чл. 189 (сега чл. 249-бел. прев.) предписва на директивите, да се изключи принципно възможността задължението, което те налагат, да се свърже със заинтересуваните лица. Държавата членка, която не е приела в предвидения срок

1.) Т.3 от обжалваното решение нарушава материалния закон: В т.2 от решението си МС приема списък на защитени зони за опазване на природни местообитания и на дивата флора и фауна, съгласно приложения №2, което не включват всички защитени зони, внесени от Министъра на околната среда и водите в Националния съвет по биологично разнообразие (НСБР) и впоследствие предложени от НСБР на МОСВ за внасяне в Министерския съвет. Невключени в приложения №1 и №2 са зони, посочени в обжалваната т.3 на решението, за които МС решава да се внесат за повторно разглеждане не по-късно от 30.10.2007 година. Зоните са включени в ЕЕМ “Натура 2000” едва с РМС№802/18.12.2007г. Текстът на т.3 от обжалвания акт обаче причинява огромно закъснение, което уврежда заинтересуваните страни или защитаваните от тях нестопански интереси. Срокът за изготвянето на списък на защитените зони за опазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна е 1.1.2007г., съгласно Договора за присъединяване на България към ЕС и приложенията към него и чл.249 от ДЕО.

2.) Невключването на 29 предложени зони нарушава материалния закон: Отказ (непроизнасяне по смисъла на чл.58 от АПК) е налице по голям брой предложения от ЮЛ с нестопанска цел и научни работници за включване в решението на МС на зони, които не са попаднали в приетите по т.1и т.2 нито в отложените по т.3 на решението на МС зони.

Издаването на обжалваното РМС е част от сложен фактически състав, включващ множество подготвителни административни актове на МОСВ и на НСБР. Подготвителните актове са предварителни етапи, част от процедурата по издаването на крайния акт – РМС№122/2007г. Те не пораждаат права и задължения за заинтересуваните лица, но техните пороци могат да се отразят на крайния акт.

Налице са нарушения на материалния закон, допуснати в тези подготвителни актове на МОСВ и НСБР. Те са толкова съществени, че се отразяват сериозно върху законосъобразността на крайния акт и рефлектират върху правната сфера на жалбоподателите като увреждат или заплашват техни материални интереси или заплашват техния нематериален интерес по чл.55 от Конституцията (за ФЛ) или по ЗЮЛНЦ (за ЮЛ).

В различни етапи от процедурата НСБР и МОСВ издават изрични и мълчаливи откази за включване на определени зони в ЕЕМ “Натура 2000”, обективирани в подготвителни актове. Същите се отразяват на законността на крайния акт – РМС№122/2007г. НСБР не одобрява и не предлага на МОСВ всички предложени зони с налични научни данни по смисъла на ЗБР и директивите. МОСВ не е внасял в МС всички предложени зони, за които има научни данни. При много от зоните площта е намалена поради ненаучни

изискуемите от директивата мерки по нейното въвеждане в действие, не може да се позовава по отношение на индивидите на собственото си бездействие да изпълни задължения, произтичащи от директивата.”

⁸ **Жасмин Попова** в своите *Основи на правото на Европейския Съюз*, София, 1997, стр. 111 позовавайки се на съдебната практика посочва, че физическите лица могат да се позовават на нереализирана във вътрешното право директива, като „*правото на националния съд да прилага пряко разпоредбите на директивата [е обусловено] от неизпълнението на самата директива ... Директивният ефект срещу държавата косвено я санкционира за неизпълнението ѝ.*”

съобразетния. В резултат няма пълнота на двата списъка от защитени зони, част от ЕЕМ "Натура 2000". С това се нарушава материалния закон на чл.чл.5-7 от ЗБР и на чл.4 от Директива №92/43/ЕО (за местообитанията), допускащ прилагането само на научни критерии от страна на България при определяне на списъка на зоните. Доколкото директивите на ЕС изискват подборът да става единствено по научни критерии, то налице е обвързана компетентност в действията на МС, както и на органите, изготвили подготвителните за процедурата актове.

В случая научния критерий не е приложен. Внесените в НСБР научно обосновани зони са повече на брой и с по-голяма площ, отколкото са защитените зони, предложени от НСБР на МОСВ за включване в националната екологична мрежа. Решението на НСБР, подготвително по своя характер, противоречи на принципа, изложен в чл.10, ал.5 от ЗБР – решенията на административните органи да се основават само на научната информация в документацията по чл.8, ал.1 от ЗБР. Твърдим, че в протокола за обсъждане на списъка на защитените зони, както и в мотивите на решението на НСБР не се съдържат убедителни аргументи, че за „отпадналите“ защитени зони липсват основания по смисъла на чл.10, ал.5 от ЗБР за включването им в списъка.

Жалбоподателите са изготвили и внесли в МОСВ и в МС обосновани предложения по приемането на зони в Списъка за опазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна, включени в Приложение №10 към "Становище на НПО относно изграждането на националната екологична мрежа в частта ѝ за местата по чл.6, ал.1, т.1 и 2 от ЗБР (Натура 2000 в частта ѝ за опазване на природните местообитания и местообитанията на видовете от приложения 1 и 2 на Директива 92/43/ЕЕС)", внесено в НСБР с вх. № 26-00-3673 от 21.11.2006г. на МОСВ. Те обсъдени на заседание на НСБР от 21.11.2006 год. като всички членове на съвета, представители на научни институции и неправителствени организации, са подкрепили предложенията с оглед тяхното включване от МС в списъка. От предложените зони без произнасяне в РМС№122/2007г. остават следните зони:

№	Код на ЕК на ЕС	Наименование	Площ, ха
1	BG0000104	Провадийско - Роякско плато	50,158.6
2	BG0000106	Хърсовска река	65,316.9
3	BG0000117	Котленска планина	69,058.9
4	BG0000133	Камчийска и Еменска планина	102,254.5
5	BG0000167	Беласица	11,588.8
6	BG0000168	Лудогорие	59,447.5
7	BG0000173	Островче	20,088.1
8	BG0000208	Босна	27,140.7
9	BG0000211	Твърдишка планина	58,938.2
10	BG0000212	Сакар	160,032.3
11	BG0000224	Огражден - Малешево	27,373.5
12	BG0000304	Голак	10,930.5
13	BG0000308	Верила	6,478.2

14	BG0000313	Руй	11,643.8
15	BG0000372	Циганско градище	9,555.7
16	BG0000393	Екокоридор Камчия-Емине	31,870.6
17	BG0001011	Осоговска планина	39,714.5
18	BG0001012	Земен	17,094.1
19	BG0001013	Скрино	14,370.5
20	BG0001017	Кървав камък	24,769.4
21	BG0001030	Родопи - Западни	275,469.3
22	BG0001031	Родопи - Средни	154,845.7
23	BG0001039	Попинци	20,906.7
24	BG0001040	Западна Стара Планина и Предбалкан	231,078.5
25	BG0001043	Етрополе - Байлово	27,109.7
26	BG0001188	Рила - буфер	91,379.0
27	BG0001386	Яденица	17,016.3
28	BG0001389	Средна гора	105,000.1
29	BG0001493	Централен Балкан - буфер	135,802.1
	Общо		1,876,432.8

От тях 28 бр. са включени в Списъка на защитените зони за опазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна с РМС№661/23.10.2007г. Зоната Твърдишка планина (код на ЕК №BG0000211) е приета с изменени граници. Изобщо не е включена зона “Рила-буфер” с код на ЕК № BG0001188.

3.) Отлагането на включването или невключването на зони в списъка нарушава материалния закон: Самото пропускане на срока по посочените директиви чрез приемането на т.3 от горепосоченото решение, представлява нарушение на материалния закон *sui generis*. Текстът на т.3, с който се задължава Министърът на околната среда и водите да внесе конкретно изброени защитени зони за разглеждане в НСБР и съответно в МС в един по-късен момент (30.10.2007г.) противоречи на задължението на Р. България като член на ЕС да представи в ЕК не по-късно от 1.1.2007 година национален списък със защитени зони. Това задължение дори е посочено от ответника в т.6 от РМС№122/2007г..

Твърдим, че отлагането на защитените зони за опазване дивите птици, природни местообитания и на дивата флора и фауна в т.3, както и непризнаването по останалите предложени зони и невключването им в приложения №1 и №2 противоречи на материалноправната разпоредба на чл.10, ал.5 от ЗБР, задължаващ МС да основе решението си само на научната информация в документацията по чл.8, ал.1 от ЗБР. Още към 1.1.2007г., а също и към 2.3.1007г. е била налице цялата научна информация за включването на всички предложени зони в списък на защитените зони за опазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна. Отлагането на част от зоните от МС и невключването на други е произволно, свързано с ненаучни критерии – икономически, наличие на инвестиционни намерения и прочее.

Задължението изисква представяне на “пълен” списък на защитените зони. В този смисъл е трайната практика на СЕО. В тълкувателното си решение по питане на английски съд, по повод висящо производство за оспорване на решение за включване на зона в ЕЕМ “Натура 2000”, СЕО постановява:

“14 Анекс III към Директивата за Местообитанията [...] определя критериите за оценка на национално ниво на значението на зоните за всеки тип местообитание по Анекс I и за всеки вид в Анекс II.

15 Тези критерии за оценка са дефинирани изключително с оглед на целта за опазване на природните местообитания и дивата флора и фауна изброени съответно в Анекс I и Анекс II.

16 Следователно, Член 4(1) от Директивата за Местообитанията сам по себе си не позволява изисквания, различни от свързаните с опазването на природните местообитания и дивата флора и фауна да бъдат вземани предвид когато се избират и определят границите на зоните, предлагани на Комисията като годни за обявяване за Зони от значение за ЕО.

23 Само по този начин е възможно да се осъществи целта по първи абзац на Член 3(1) от Директивата за Местообитанията [...]. От Членове 1(e) и (i), във връзка с Член 2(1) от Директивата следва, че благоприятния защитен статус на природните местообитания или на видовете следва да бъде оценяван във връзка с цялата европейска територия на Държавите членки, за които Договорът [за ЕО] се прилага. Като се има предвид, че когато Държавата-членка изготвя националния списък от зони, тя не може да разполага с прецизно и детайлно познание за състоянието на хабитатите в останалите Държави-членки, тя не може по собствена преценка, независимо дали е основана на икономически, социални или културни нужди, или от регионални или локални особености, да изтрива зони, които на национално ниво имат екологична роля, която е от значение за конзервационната цел [на Директивата] без да застрашат постигането на тази цел на общностно ниво.

24 По специално, ако Държавите-членки можеха да вземат предвид икономически, социални или културни необходимиости, или регионални или локални особености при избирането и при определянето на границите на зоните за включване в списъка, който на основание на Член 4(1) от Директивата за Местообитанията трябва да съставят и изпратят на Комисията, Комисията не би могла да е сигурна, че разполага с изчерпателен списък на зоните годни да станат SACs, и ще се създаде риск че целта те да бъдат обединени в кохерентна европейска екологична мрежа може да не бъде осъществена.

25 Следователно, отговорът на питането на националния съд трябва да бъде, че според правилно тълкуваният Член 4(1) от Директивата за Местообитанията, при избирането и при определянето на границите на зоните, които ще бъдат предложени на Комисията за обявяване за Зони от значение за общността, Държавата-членка не може да взема предвид икономическите, социални или културни изисквания, или регионалните или локални особености, споменати в Член 2(3) от Директивата.”⁹

Това решение е основа на трайната практика на СЕО по прилагане на Директива №92/43/ЕО (за местообитанията), като например решенията по дело C-71/99, §§26-28, по дело C-67/99, §§33-35, по дело 220/99, §§26-28.

⁹ Решение от 7.11.2000 по дело C-371/98 (The Queen v Secretary of State for the Environment, Transport and the Regions, ex parte First Corporate Shipping Ltd).

3.) Т.4 от РМС№122/2007г. нарушава материалния закон:

Изпълнението на предвидените в горепосоченото решение мерки се поставя под условия, които не се съдържат в материалния закон – нито в ЗБР, нито в директивите на ЕС, нито в друг закон. В тази си част актът е *"в повече от закона"* (*extra lege*). Няма нормативно основание за подобно разпореждане в горепосоченото решение.

Съгласно чл.105 и чл.108 от ЗУТ, общите устройствени планове (ОУП) и подробните устройствени планове (ПУП) обхващат освен населените места, но също и техните землища. ОУП омгат да обхващат и пълните територии на цели общини. В тези землища могат да бъдат включени различни видове територии: урбанизирани, земеделски, горски, но също и защитени територии (чл.9 от ЗУТ). Наред с това ОУП определят преобладаващото предназначение и границите на териториите, включително и на териториите за природозащита (чл.106, т.1 на ЗУТ). Налице е нарушение на чл.чл.9 и 106 от ЗУТ, доколкото законът не изключва защитени територии от ПУП и ОУП. Двете директиви забраняват изрично предвиждането на изключения и отклонения от научните критерии за определяне на защитените зони и техните граници – според чл.2 (3), вр. с чл.4 от Директива №92/43. Административният орган (МС) няма правомощия да дописва закона и да изключва наличието на защитени територии по т.4 от решението си.

Като релевантен момент за наличието на ПУП и ОУП, а оттам изключването на територии от защитените зони, МС не приема момента на влизане в сила на Решение №122/2007. Вместо това, МС в т.4 приема момента *"към датата на заповедта на министъра на околната среда и водите за обявяване на съответната защитена зона"*. Така приемането на мерките се поставя под неопроделени и неопределяеми условия. Това нарушава принципа за последователност и предвидимост на административната дейност по чл.13 от АПК, както и общия правен принцип за правна сигурност. То противоречи и на т.1 от горепосоченото решение, т.е. налице е вътрешно противоречие в административния акт.

4.) Т.5 от решението нарушава материалния закон: В точка 5 от решението на МС е постановено, че *"в границите на защитените зони се включват цели имоти"*. В тази част решението на МС е също така незаконосъобразно, защото подобно изискване не съществува в ЗБР, в ЗУТ, нито в пък другаде в българското законодателство. В тази си част актът също е *"в повече от закона"* (*extra lege*). Няма нормативно основание за подобно разпореждане в обжалвания акт.

5.) Жалбата на "Болкан Минерал енд Майнинг" ЕАД е неоснователна: В поръчания от ЕАД анализ, изготвен от специалисти в Лесо-техническия университет, отново е установено наличието на подлежащи на защита приоритетни животински видове по смисъла на ЗБР. Това е изходящ от страната писмен документ, противопоставим ней с най-висока доказателствена стойност. Незаконосъобразно е да се намаляват границите на защитените зони при включени в ЕЕМ "Натура 2000" по чисто икономически съображения. В този

смисъл е и практиката на СЕО по случая “*First Corporate Shipping Ltd.*”, дело С-371/98 (вж. *supra*, част II-3.).

III. Незаконосъобразност поради противоречие с целта на закона:

1. Обжалваната част от акта противоречи на целта на ЗБР, на Директива №92/43/ЕО (за местообитанията): Целта на закона е България включва да изготви пълен и всеобхватен списък на защитените зони за опазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна, като при определянето на зоните и техните граници се ръководи само от научни критерии.

2. Обжалваната част от акта противоречи на целта на ЗУТ: Съгласно чл.105 и чл.108 от ЗУТ, ОУП и ПУП обхващат населените места и техните землища. В тези землища могат да бъдат включени различни видове територии - урбанизирани територии, земеделски, горски, защитени територии (чл.9 от ЗУТ). Защитените територии, очевидно, могат да бъдат част от ОУП и ПУП. Следователно, изключването от обхвата на защитените зони по т.т.1 и 2 от решението на МС на териториите, които ще влязат в ОУП или ПУП, води до обезмисляне на защитата на местообитанията, която трябва да бъде осъществена чрез обявяването на съответната територия за защитена зона. Няма никаква законова или житейска логика съществуването на един административен режим (какъвто е териториално-устройствения режим по ЗУТ) да бъде основание за ограничаване на друг административен режим, какъвто е режимът за защита на природата по ЗБР.

IV. Обжалваната част от решението е приета в противоречие с административнопроизводствени правила:

Липсват мотиви: Към решението няма изложени мотиви за посочените по-горе откази, изразяващи се в отлагане включването или невключването на предложени зони, придружени с научно-обосновани данни по смисъла на ЗБР. Липсата на мотиви, освен формално основание за отмяна на акта в обжалваната му част, пречи на съда да установи и наличието на икономически мотиви за изключението, което, както беше посочено по-горе, е забранено и от директивите, и от ЗБР. Нарушен е чл.59, ал.2, т.4, вр. с чл.74 от АПК.

V. Искане:

1.) Молим да установите незаконосъобразността на отлагането на зоните по т.3 от РМС№122/2.3.2007г.включване в списъка на защитените зони за опазване на дивите птици и на списък на защитените зони за опазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна на зоните;

2.) Молим да установите незаконосъобразността на непроизнасянето по 29-те зони, предложени за включване в списъка от 5 от жалбоподателите;

3.) Молим да отмените:

- т.3 и т.4 от РМС№122/2.3.2007г. за приемане на Списък на защитените зони за опазване на дивите птици и на списък на защитените зони за опазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна;
- думите „в границите на защитените зони се включват цели имоти“ в т.5 от същото решение; както и
- мъчалив отказ по предложения до МОСВ и НСБР.

4.) Молим Ви на основание чл.173, ал.1 от АПК да решите делото по същество, като включите зоната зоната “Рила-буфер” с код на ЕК № BG0001188 в Списъка на защитените зони за опазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна.

С уважение:

(адв. Свилен Овчаров)